

**Տ. ԵԶՐԱՍ ԵՊԻՄԿՈՊՈՍ ՆԵՐՍԻՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
Ս. ՍՏԵՓԱՆՆՈՍԻ ՏՈՆԻՆ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(25 դեկտեմբերի 2004 թ.)

*«Հասարարուն և սուրբ պատեա զսոսա ի
կոչումս, յոր կոչեցար».*

*«Հասարարուն և սուրբ պատիիր սրանց ի-
րանց կոչումի մեջ, որին կոչեցիր»:*

(Ձեռնադրության Մաշտոց)

«Յանուն Հօր և Որդոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն»:

Սիրելի բարեպաշտ հավաքացյալ հայորդիներ, հոգեզվարթ այն զգացմունքները, որոնք այս պահին համակել են մեր սիրտն ու հոգին, մղում են մեզ աղոթք բարձրացնել, գոհություն և փառք վերառաքել առ Բարձրյալն Աստված, Ով բարի կամոր մեզ շնորհ արեց Ս. Մարկիանոսի հիշատակի ոգեկոչման այս նվիրական փոխին Ս. Հոգւո շնորհաբաշխ գործությամբ ձեռնադրել Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի և Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցի յոթանասուն սաների՝ դպրաց, ուրարակրաց և սարկավագաց՝ այս փասնյոթ նորընծա սարկավագների ձեռնադրության սրբազան խորհուրդը կատարել Հայոց սրբություն սրբոց Միաձնաէջ Սուրբ Սեղանի լույս խորանի վրա:

Ուրախ է այսօր Հայոց Եկեղեցին, ուրախություն, որի ընդմեջն գալիս ենք շնորհավորելու նախնառաջ և շնորհակալություն հայտնելու ազգիս Վեհափառին՝ Հայոց Հայրապետին, որի իմաստուն ամաչնորդության և հայրական սիրտ ներքո հավաքի վկաների և առ հայրենին սիրտ մարտիրոսված նահապետների արյամբ ձեռքբերված անկախացյալ ազաւր Հայրենիքում այսօր հոգևոր զարթոնք ու վերածնունդ է ապրում մեր Սուրբ Եկեղեցին և ազգս հայոց: Ուրախություն, որ մղում է մեզ այսօր մեր շնորհակալությունը բերել Գևորգյան և Վազգենյան Ճեմարանների փեսայությանը՝ ի դեմս Եղիշե ավագ քահանա Մարգարյանի և Մկրտիչ աբեղա Պռոշյանի, ողջ դասախոսական կազմին, բոլոր նրանց, ում ջանքերով և հոգածությամբ այսօր շեն են Հայ Եկեղեցւո սիրտը հանդիսացող կրթական հասարարությունները մեր Եկեղեցւո, որի մեջ իրենց հոգևոր, մարային, իմացական գիտելիքներն ու կրթությունն են ձեռք բերում առ Աստված հավարթով կանգնած հայորդի մեր զավակունք:

Գալիս են նույնպէս իմ ուրախությունը կիսելու և իմ շնորհակալությունը բերելու ձեզ, սիրելի ծնողներ, որ Աստծո օրհնությամբ շնորհն եք ունեցել ծնելու ազգիս և մեր Սուրբ Եկեղեցւոն պարգևելու նման զավակներ, որոնք այսօր նորարարունկ իբրև փունկեր դառնում են պարզաբեր ծառեր մեր Եկեղեցւո հոգևոր անդասարանի մեջ՝ վկայությամբ իրենց

հավաքքի, իրենց սիրո, իրենց նվիրումի առ Աստված, առ Հայրենին մեր, առ մշակույթը, պատմությունը մեր սուրբ նախնյաց:

Խորհրդանշական է և միանգամայն փեղին, որ սարկավագների ձեռնադրության նվիրական խորհուրդը կատարում ենք Սուրբ Սրբեփաննոս Նախավկայի՝ առաջին սարկավագի, վասն Քրիստոսի սիրուն և հավաքքի անդրանիկ նահապակի հիշատակի օրը այն հավաքով, այն համագումով, որ եթե երկու հազար փարիներ առաջ ժամանակի անօրենները, չընդունելով Տիրոջ բերած փրկարար վարդապետությունը և այն քարոզող առաքյալներին, քարկոծեցին Սուրբ Սրբեփաննոսին, որը որպես այդ իր գոռությամբ և «շնորհօք Տեառն» կենդանի քարոզիչն էր, վկան էր Տիրոջ սիրո և գոռության:

Ինչպես մեր Հայրերն են անվանել, նա արդարության արեգակի ճառագայթն էր երկրի վրա: Քարկոծեցին, բայց արդյո՞ք սպանեցին Սուրբ Սրբեփաննոսին, ո՞չ երբեք, սիրելի հարազատներ: Ինչպե՞ս կարելի է սպանել ճառագայթին, արեգակին, ինչպե՞ս կարելի է նահապակել աստվածային սերը որպես գոռություն իր հոգում կրող հավաքացյալին, նվիրյալին, որն ինքն էր՝ Սուրբ Սրբեփաննոսը: Հավաքքը անկարելի է սպանել և ոչ մեկին չի հաջողվել երկու հազար փարավա պատմության մեջ այն մեռցնել: Վկան այդ կենդանի ապրող հրաշագործ հավաքքի մարմնավորված Եկեղեցին է մեր սուրբ, որ բոլոր ժամանակների խավարների մեջ եղել է ցրիչը մեզ ու մշուշի, որ բոլոր դժվարին, ավերածյալ կյանքի պայմանների մեջ մոլորված մեր գավակների համար եղել է մշտապես կանթեղ անմար, փարոս դեպ իրեն կանչող, դեպ իրեն բերող իր գավակներին:

Այո, ինչպես ասել են մեր իմաստուն Հայրերը, ծանր է եղել թշնամու լուծը, սուր է եղել թշնամու սուրը, բայց առավել սրագույն է եղել հայոց հավաքքը, ամուր ու անսասան է եղել նրանց ոգին: Եվ այսօր, սիրելի հայորդիք, այս ոգին, այս հավաքքը, այս սերն ու նվիրումը մենք փեսնում ենք մեր ընծայալների կյանքի մեջ, ուսման մեջ, ծառայության մեջ՝ որպես հավաքքի բուրվառ, որպես Աստծո փառանակ, որ գալիս են իրենց ամբողջական նվիրումով լծվելու Տիրոջ Ավետարանի քարոզությանը, գալիս են դառնալու մշակը մեր ժողովրդի հոգևոր անդաստանի մեջ, և մենք այս նվիրական պահին աղոթք բարձրացնելով հայցում ենք, որ Տիրոջ ամենակարող գոռության ներքո հաստատվեն և անսայթաք անցնեն իրենց կյանքի ուղին և իր ժամանակին սրբանձնեն քահանայական, վարդապետական պաշտոններն ու աստիճանները մեր Եկեղեցուց ներս:

Մեր ողջ ուրախությունը միաբանությունն է, որ դուք հաստատվեք և սուրբ մնաք այս կոչումի մեջ, որին կոչված եք ի վերուստ, և ձեր ծառայությամբ, ձեր կյանքով դառնաք կենդանի վկաները Սուրբ Սրբեփաննոսի, որով պայծառացնեք, բարեգարդեք, հզորացնեք մեր Սուրբ Եկեղեցին և վանեք մեր ազգի կյանքից այն բոլոր մոլորությունները, այն բոլոր «վարդապետությունները», որ փորձում են հեռացնել ճշմարիտ Քրիստոսից: Թող Աստված հովանի լինի ձեզ Սուրբ Հոգու երկնառաք շնորհներով. այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. ամեն: